

stille et Endringsforslag desangaaende til 3die Behandling, som gik ud paa, at Sproget slet ikke skulde være nævnt.

Ordføreren: Tor jeg spørge den høitærede Formand, om det ved forrige Afstemning ikke blev forglemt at sætte Minoritetens Forslag under Afstemning?

Formanden: Nei; det følger jo af sig selv, at, naar Mindretallets Forslag kun gaaer ud paa, at det ikke kan være enig i Udvalgets Fleertals Forslag, da maa Mindretallet stemme imod dette Udvalgets Forslag; men Mindretallets Forslag, der gik ud paa, at det, der indeholdes i det Forslag af Udvalgets Majoritet, som foreligger under Lit. g, ikke skulde optages, indeholder jo intet Positivt, som kunde blive Gjenstand for en særegen Afstemning. Jeg maatte maaffee endnu til nærmere Forklaring anføre, at, dersom Lovforslaget t. G. havde indeholdt Noget, som skulde gaae ud efter Minoritetens Forslag, saa kunde Minoriteten maaffee sige, at dens Forslag maatte særligt komme under Afstemning; thi saa gik det ud paa, at Noget skulde skee. Nu derimod er Sagen den, at der fra en Deel af Udvalget foreslaaes Noget, som et andet Medlem af Udvalget ikke er enig i; men der er altsaa intet Andet for Minoriteten at gjøre, end at stemme imod dette Udvalgets Fleertals Forslag. Sagen forholder sig jo slet ikke anderledes, end om der under Lit. g havde staaet: „Fleertallet af Udvalget gjør dette Forslag, derimod ikke Mindretallet“.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) At efter Forslagets § 6 indføres en ny Paragraph, som bliver § 8 af følgende Indhold:

Enhver Fremmed, som fra fremmed Sted gjør Handelsreiser til Island, skal, foruden islandsk Søpas, være forsynet med en Varefortegnelse, som nøagtigen angiver Ladningens Indhold, og hvis Rigtighed skal være attesteret af den danske Consul, eller, hvor ingen Consul er, af Dyrigheden paa Stedet, ligesom og med behørig Beviser for, at hverken Mæslinger, Kopper eller andre smitsomme Sygdomme ere

herstende paa det Sted, hvorfra Skibet afseiler, eller blandt Mandskaber, hvilke Bevisers Rigtighed ligeledes skulle være attesterede af den danske Consul eller Dyrighed paa Stedet. For hver Klasse af disse Attestationer, saavel som for den i § 4 ommeldte Attestation, tilkommer der den danske Consul 6 Rfl. pr. dansk Commercelast af Skibets Drægtighed. En saadan Varefortegnelse skulle ligeledes de Skibe medbringe, der i Henhold til denne Lovs § 2 ville drive Handel med de af samme til Island opførte Varer.

For Skibe, som fra indenlandsk Toldsted udgaae til Island, træder udgaaende Toldsejdel istedetfor Varefortegnelsen, hvorimod danske Skibe, som fra fremmed Sted seile til Island, skulle medbringe Varefortegnelse og Sundhedsattester, som ovenfor foreskrevet for fremmede Skibe.

Saasnart Skibet er ankommet i Havn paa Island, skulle Passet og de øvrige fornævnte Bevisligheder forevises Stedets Politimester og paategnes af ham, hvorfor erlægges et Gebyr af 16 Rfl. pr. dansk Commercelast af Skibets Drægtighed, naar Skibet baade udløser og indtager sin hele Ladning inden samme Retsbetjents Jurisdiction. Men løser eller lader Skibet i Havne under forskellige Jurisdictioner, erlægges kun Halvdelen af bemeldte Gebyr til Politimesteren paa hvert af de Steder, hvor der løses eller lades.

Paa hvert Sted, hvor Noget er ladet eller løst, skal til Politimesteren indsendes Beretning herom. Alt, hvad der løses, skal opføres paa Varefortegnelsen eller Toldsejden. Disse blive paa sidste Bestemmelsessted at afgive til Politimesteren, og af denne at indsende til Indenrigsministeriet.

vedtoges eenstemmigt med 34 Stemmer.

Forslag af Udvalget til Udkastets § 7 — som bliver § 9 —

a. At foran Ordet „grovere“ indskydes „særegen“;

b. At efter Ordet „grovere“ udslettes Ordet „selvstændig“.

vedtoges uden Afstemning som Redactionens forandringer.